

HET GEVEN VAN TIENDEN HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, dit voor sommigen niet populaire onderwerp moet zo nu en dan toch aan de orde komen. Ook op deze website. Omdat er regelmatig wedergeboren christenen zijn, die zich het volgende afvragen: *“Waarom zou ik tienden geven op grond van de oudtestamentische Wet, terwijl die Wet door Jezus werd vervuld en wij niet meer voor God gerechtvaardigd worden door het houden van die Wet, maar juist door ons geloof in Jezus’ Kruisoffer?”*

Het antwoord moet dan luiden: *“Omdat het geven van tienden niet met de Wet van doen heeft. Omdat het geven van tienden aan de Here God door Abraham, die gerechtvaardigd werd op grond van zijn geloof, werd ingesteld vóórdat de Wet aan Mozes werd gegeven.”*

In Gen. 14 lezen we dat Abraham (toen nog Abram geheten) een oorlog voerde en dat hij met de hulp van God de overwinning behaalde. Vervolgens kwam de koning van Salem, Melchizédek genaamd en een priester van de Allerhoogste God, hem tegemoet met brood en wijn (typebeeld van het Heilig Avondmaal, daarmee refererend aan het Kruisoffer van Jezus) en met Gods zegeningen. Hierna gaf Abraham, die in de bijbel ook vader van alle gelovigen wordt genoemd, aan Melchizédek de tiende van alles.

Gen. 14:18-20 – *“En Melchizédek, koning van Salem, bracht voort brood en wijn; en hij was een priester des allerhoogsten Gods. En hij zegende hem, en zeide: Gezegend zij Abram Gode, de Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit! En gezegend zij de allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand geleverd heeft! En hij gaf hem de tiende van alles.”*

In Hebr. 7:1-4 mogen we lezen over deze Melchizédek en dan ontdekken we dat Hij de pré-existentie van Jezus was als grote, hemelse Hogepriester, de Koning van Vrede en Koning der Gerechtigheid.

De motivatie van Abraham’s geven van tienden zal zeker een diepe dankbaarheid aan God, Die hem had geholpen en gezegend, zijn geweest. Plus het besef dat Melchizédek veel en veel hoger was dan hijzelf (Hebr. 7:4). Maar daar kwam nog iets bij! De koning van Sodom wilde de zielen (de in de oorlog overwonnenen) hebben en dan mocht Abraham wel de goederen hebben, zoals we in vers 21 kunnen lezen. Maar Abraham zei in vers 22-23: *“Doch Abram zeide tot den koning van Sodom: Ik heb mijn hand opgeheven tot den HEERE, den allerhoogsten God, Die hemel en aarde bezit; Zo ik van een draad aan tot een schoenriem toe, ja, zo ik van alles, dat het uwe is, iets neme! opdat gij niet zegt: Ik heb Abram rijk gemaakt!”* Abraham zei letterlijk in Hebreeuws, dat God de Eigenaar van hemel en aarde is en dat zijn verworven rijkdom een van God afkomstige zegen was.

God had hem gezegend vanuit Zijn overvloed en nu gaf hij uit respect en dankbaarheid 10% aan God als de rechtmatige Eigenaar terug.

In geestelijke zin mogen we verstaan, dat Abraham, als gerechtvaardigde door geloof, besef had van Jezus’ Offer aan het kruis, waar Hij Zijn Lichaam (brood) en Zijn Bloed (wijn) gaf voor zijn leven. Daarna wilde hij nog slechts uit Gods hand leven.

De Wet zegt, dat wie zondigt straf verdient: de doodstraf. Daarom, teneinde die straf te ontlopen, proberen de mensen niet te zondigen. Maar het brengen van tienden gaat veel dieper dan het gehoorzamen van de Wet. Wij geven tienden aan God uit dankbaarheid voor het Kruisoffer van Zijn Zoon Jezus, Die in onze plaats onschuldig voor onze zonden stierf. Dit gaat veel verder!

Melchizédek bracht zegeningen mee voor Abraham. Jezus kwam om óns gerechtigheid en vrede te brengen. Jezus kwam om ons overvloed en leven te brengen. Joh. 10:10 – *“De dief komt niet, dan opdat hij stele, en slachte, en verderve; Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben.”*

Uit Jezus' volheid mogen we genade op genade ontvangen. Eeuwige redding en een nieuw leven, vrede, gezondheid, dagelijkse voorziening van onze materiële behoeften, etc. Dan is het gedeeltelijk teruggeven (nl. 10%) aan God, Die toch alles bezit, maar een kleine geste uit dankbaarheid.

Broeders en zusters, hierna (na Abraham en ruim 400 jaar later) werd het geven van tienden inderdaad een onderdeel van de Wet van Mozes. Doch de Wet is daarmee niet de basis voor het (wettisch) brengen van tienden. Neen, wij brengen onze tienden uit dankbaarheid en liefde, naar het voorbeeld van Abraham, de vader van alle gelovigen in Christus.

Tot slot, waar brengen wij de tienden? In Num. 18:21 staat dat de tienden voor de Levieten zijn voor het werk, dat zij in het huis van God doen. En Deut. 12:5-6 zegt: *“Naar de plaats die God verkiezen zal, om zijn Naam aldaar te zetten, naar Zijn woning zult gij vragen.”* Dus de tienden brengen wij in Gods huis. Dit is normaliter de gemeente waar wij geestelijk worden verzorgd en met Gods Woord worden gevoed.

Geliefde broeders en zusters, door het brengen van onze tienden aan God geven wij aan, dat wij slechts uit Zijn hand willen leven. Het is onze declamatie dat Jezus werkelijk leeft. En weet u wat God dán doet? Leest u Mal. 3:10 en ervaar dat Hij u overvloedig zal zegenen!

“Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijze zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de HEERE der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg wezen zullen.”

Moge Hij u en mij deze week zegenen. Amen.